

INSOLVENȚA – SOLUȚIE PENTRU CONTINUAREA ACTIVITĂȚII FIRMELOR GRAV AFECTATE DE CRIZĂ

INSOLVENCY – SOLUTION FOR THE ACTIVITY CONTINUATION OF THE COMPANIES SERIOUSLY AFFECTED BY THE CRISIS

Cătălin GHEORGHE

Transilvania University of Brasov, Romania

Rezumat. Criza economică a început să se facă vizibilă în numărul societăților intrate sub incidența legii privind insolvența. Blocajul financiar și imposibilitatea de achitare a obligațiilor către parteneri, dar și către bugetul de stat au condus multe firme spre pragul falimentului. Explicația vine numai din înrăutățirea condițiilor economice? Acestea au determinat mai mulți proprietari de firme să decidă să-și lichideze afacerile, după ce nu au mai putut să își achite datoriile. În cazul unei firme care are datorii de recuperat, ce se recomandă: să înceapă demersurile executării silite sau să deschidă procedura de insolvență împotriva debitorului? Fundamentarea deciziei de intrare în reorganizare juridică și consecințele acesteia constituie conținutul acestui articol.

Cuvinte cheie: insolvență, reorganizare judiciară, întreprindere, faliment

1. Aspecte generale privind insolvența

Legislația privind falimentul în România, este legată de identificarea scopului acesteia din punct de vedere al politicilor publice. Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare identifică trei scopuri posibile ale legislației referitoare la faliment [1]:

1. Politica de salvare – dispune restructurarea și reabilitarea unei întreprinderi pentru a păstra locurile de muncă, a plăti creditorii, a aduce profit și a crea valoare;
2. Politica noului start – permite unui întreprinzător falimentar, dar onest, redemararea afacerii sale, fiind scutit de datoriile și obligațiile pe care le-a acumulat până atunci;
3. Politica echității – promovează distribuirea echitabilă a averii debitorului falimentar între creditorii de același rang.

Deși legislația română asigură cadrul pentru îndeplinirea tuturor acestor trei scopuri de politică economică, totuși experiența de până acum, arată că practica falimentului în România a fost concentrată mai degrabă pe politica de salvare, mai ales în ceea ce privește soarta întreprinderilor de stat intrate în insolvență.

Legislația românească privind falimentul a cunoscut mai multe modificări de substanță în perioada de după 1989. Cadrul legal până în anul 2002 l-a constituit Legea 64/1995 privind procedura

Abstract. The economic crisis began to render itself visible in the number of companies having entered under the incidence of the law concerning insolvency. The financial blockage and the impossibility of paying one's obligations to the partners and also to the State budget led many companies towards bankruptcy. Does the explanation come only from the worsening of the economic conditions? They have determined many company owners to decide winding up their affairs, after having no longer been able to pay their debts. In the case of a company that has debts to recover, what is recommended: to start the approaches of enforcement or to open the insolvency procedure against the debtor? Substantiating the decision to enter juridical reorganization and its consequences make the content of the article herein.

Key words: insolvency, judicial reorganisation, enterprise, bankruptcy

1. General aspects as regards insolvency

The legislation referring to bankruptcy in Romania is connected to the identification of its purpose from the standpoint of the public policies. The European Bank for Reconstruction and Development identifies three possible purposes of the legislation upon bankruptcy [1]:

1. Policy of salvation – disposes restructuring and rehabilitating an enterprise for keeping the workplaces, paying the creditors, yielding profit and creating value;
2. Policy of the new start – allows a bankrupt but honest entrepreneur to restart his business, being exempted of the duties and obligations accumulated so far;
3. Policy of equity – promotes the equitable distribution of the bankrupt debtor's wealth among the creditors of the same rank.

Although the Romanian legislation ensures the frame for fulfilling all these three purposes of economic policy, the experience has proved so far that the bankruptcy practice in Romania has been rather concentrated on the policy of salvation, especially as regards the fate of the State enterprises which had entered into insolvency.

The Romanian legislation as regards bankruptcy has known several substantial modifications during the period after 1989. The legal frame until the year 2002 was constituted by

reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările și completările ulterioare, din care cele mai importante sunt: Legea 99/1999, Legea 82/2003 de aprobare a OG 38/2002 și Legea 149/2004. În perioada 2002 – 2004 au fost aduse unele modificări de OG 38/2002 (adoptată prin L82/2003), după care a urmat în 2004 Legea 149.

Legea nr. 85/2006 (“Legea insolvenței”) transpune în legislația internă Regulamentul Consiliului Europei nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvență [13]. Practica neunitară a instanțelor de judecată, nevoia unei eficiențe sporite a procedurii, maturizarea mediului de afaceri și protecția creditorului sunt parte din argumentele care au impus în mod categoric modificări ale legii 85/2006. Având în vedere necesitatea remedierii aspectelor deficitare ale cadrului normativ în domeniul insolvenței, semnalate de jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor judecătorești, precum și de practica administratorilor judiciari și a lichidatorilor a fost adoptată Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 173/2008 de modificare și completare a legii insolvenței care:

- reglementează procedura de desemnare a administratorului judiciar, de către creditorii care dețin majoritatea, prin valoare, a creanțelor;
- clarifică procedura de evaluare și valorificare a activelor;
- asigură măsuri simplificate pentru eliminarea din piață a firmelor falimentare, care nu dețin suficiente fonduri pentru acoperirea costurilor aferente procedurii de insolvență;
- asigură o mai bună protecție debitorului, deschizându-i calea spre reorganizare.

Legea 277/2009 conține foarte multe modificări care au un impact pozitiv asupra derulării procedurii insolvenței. Principalele modificări ale legii sunt:

- modificarea operată asupra art. 27 din lege prin introducerea alineatului 5, care menționează în mod expres că cererea debitorului se va judeca de urgență în camera de consiliu în termen de 5 zile. Această modificare a fost necesară pentru a se evita accentuarea stării de insolvență a debitorilor prin prelungirea soluționării cauzelor, dar și față de caracterul necontencios al procedurii;
- quantumul minim al creanței, pentru a putea fi introdusă cererea creditorului, este de 30000 lei.
- cererea debitorului se va judeca de urgență în termen de 5 zile în camera de consiliu;
- creditorii pot vota și prin corespondență, dacă legea nu interzice acest lucru în mod expres.

the Law 64/1995 upon the procedure of judicial reorganization and bankruptcy, with the subsequent modifications and completions, whereof the most important are: Law 99/1999, Law 82/2003 of approving OG 38/2002, and Law 149/2004. During the period 2002 – 2004, some modifications were brought by the OG 38/2002 (adopted through L82/2003), there following, in 2004, the Law 149.

Law no. 85/2006 (“Law of insolvency”) transposes in internal legislation the Regulation of the Council of Europe no. 1346/2000 as regards the insolvency procedures [13]. The non-unitary practice of the courts of justice, the need for an increased efficiency of the procedure, the maturation of the business environment and the creditor’s protection are part of the arguments which categorically imposed modifications of the law 85/2006. Considering the necessity of remedying the deficient aspects of the normative frame in the field of insolvency, signaled by the jurisprudence of the Constitutional Court and of the courts of justice, as well as by the practice of the judicial administrators and of the official receivers/ liquidators, there was adopted the Emergency Ordinance of the Government no. 173/2008 for modifying and completing the Law of insolvency, which:

- regulates the procedure for designating the judicial administrator, by the creditors who hold the majority, through value, of the debts;
- clarifies the procedure of evaluating and enhancing the assets;
- ensures simplified measures for eliminating from the market the bankrupt companies, which do not possess sufficient funds for covering the costs afferent to the insolvency procedure;
- ensures a better protection of the debtor, opening the path towards reorganization.

Law 277/2009 contains very many modifications that have a positive impact upon the insolvency procedure unfolding. The main modifications are:

- modification operated upon the art. 27 of the law, through the introduction of the paragraph 5, which expressly mentions that the debtor’s application will be emergently judged in the council chamber, within 5 days. This modification was necessary for avoiding the accentuation of the debtors’ insolvency state, through prolonging the cause solving, but also towards the non-litigious character of the procedure;
- the minimum quantum of the debt, in order to introduce the creditor’s application, is of 30,000 lei.
- the debtor’s application will be emergently judged within 5 days in the council chamber;
- the creditors may also vote by mail, unless expressly forbidden by law.

2. Aspecte generale ale reorganizării judiciare

Potrivit definiției din art. 3, alin. 1, pct. 20 din Legea Insolvenței, reorganizarea judiciară este procedura care se aplică debitorului, persoană juridică urmărind achitarea datoriilor acestuia, potrivit unui program de recuperare a creanțelor, în scopul evitării falimentului. Procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, implementarea și respectarea unui plan de reorganizare care poate să prevadă, împreună sau separat:

- a) Restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;
- b) Restructurarea corporativă prin modificarea structurii capitalului social;
- c) Restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului.

Legea insolvenței prevede două categorii de reorganizare judiciară:

- reorganizare întemeiată pe valorificarea parțială a activelor debitorului, în vederea stingerii pasivului declarat și acceptat la masa credală;
- reorganizare întemeiată pe o redresare operațională și/sau financiară, având drept consecință o îndestulare a creanțelor, cel puțin în cota care s-ar fi obținut în caz de faliment.

Este important de menționat că în legislația românească nu există prevederi legale care să declanșeze automat falimentul, cum există în alte țări europene. Procedura de reorganizare/faliment în România, poate începe fie prin cererea adresată chiar de către debitorul aflat în insolvență, fie de către creditorii, în următoarele condiții:

- creditorii nu au fost plătiți cel puțin de 30 zile;
- datoriile comerciantului provenite din raporturi de muncă sau civile sunt mai mari decât șase salarii medii pe economie, stabilite conform legii;
- datoriile comerciantului provenite din raporturi comerciale depășesc suma de 30000 lei.

Potrivit art. 103 în urma confirmării unui plan de reorganizare, debitorul își va conduce activitatea sub supravegherea unui administrator judiciar și în conformitate cu planul confirmat, până când judecătorul sindic va dispune motivat, fie încheierea procedurii insolvenței și luarea măsurilor pentru reinsertia debitorului în activitatea comercială, fie încetarea reorganizării și trecerea la faliment. Pe parcursul reorganizării, debitorul va fi condus de administratorul special, sub supravegherea administratorului judiciar. Acționarii, asociații și membrii cu răspundere limitată nu au dreptul de a

2. General aspects of the judicial reorganization

According to the definition from the art. 3, paragraph 1, point 20 of the Law of Insolvency, the judicial reorganization is the procedure applied to the debtor, judicial person, aiming at paying off his debts, in compliance with a program of debt recovery, to the purpose of avoiding bankruptcy. The reorganization procedure supposes drawing up, approving, implementing and observing a reorganization plan that may stipulate, together or separately:

- a) The debtor's operational and/or financial restructuring;
- b) Corporate restructuring through the modification of the social capital structure;
- c) Activity limitation, through winding up goods from the debtor's wealth.

The law of insolvency stipulates two categories of judicial reorganization:

- reorganization based on the partial capitalization of the debtor's assets, in view of paying off the liabilities declared and accepted at the statement of assets and liabilities;
- reorganization based on an operational and/or financial recovery, having as consequence a debt satisfaction, at least to the share obtained in case of bankruptcy.

There is important to mention that in the Romanian legislation no legal provisions exist that should automatically launch bankruptcy, as in other European countries. The reorganization/bankruptcy procedure in Romania may start either through the application addressed by the debtor himself, in insolvency, or by the creditors, under the conditions:

- the creditors have not been paid for at least 30 days;
- the tradesman's debts, come from labor or civil relations, are greater than six average wages on economy, settled according to the law;
- the tradesman's debts, come from commercial relations, exceed the amount of 30,000 lei.

According to the art. 103, following the confirmation of a reorganization plan, the debtor will run the activity under the supervision of a judicial administrator and in compliance with the confirmed plan, until the syndic judge will dispose for good reasons either closing the insolvency procedure and taking measures for reinserting the debtor in the commercial activity or ceasing the reorganization and passing to bankruptcy. Along the reorganization, the debtor will be guided by the special administrator, under the supervision of the judicial administrator. The shareholders, the associates and

intervenii în conducerea activităților ori în administrarea averii debitorului cu excepția și în limita cazurilor expres și limitativ prevăzute de lege și în planul de reorganizare.

Dacă debitorul nu se conformează planului sau desfășurarea activității aduce pierderi averii sale, administratorul judiciar, comitetul creditorilor sau oricare dintre creditorii, precum și administratorul special pot solicita oricând judecătorului sindic să aprobe intrarea în faliment. (art. 105). Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului.

Judecătorul sindic va decide, prin sentință sau, după caz, prin încheiere, în condițiile art. 32, intrarea în faliment în următoarele cazuri (art. 107):

A. a) Debitorul și-a declarat intenția de a intra în procedura simplificată;

b) Debitorul nu și-a declarat intenția de reorganizare sau, la cererea creditorului de deschidere a procedurii, a contestat că ar fi în stare de insolvență, iar contestația a fost respinsă de judecătorul-sindic;

c) Nici unul dintre celelalte subiecte de drept îndreptățite nu a propus un plan de reorganizare, în condițiile prevăzute la art. 94, sau nici unul dintre planurile propuse nu a fost acceptat și confirmat.

B. Debitorul și-a declarat intenția de reorganizare, dar nu a propus un plan de reorganizare ori planul propus de acesta nu a fost acceptat și confirmat.

C. Obligațiile de plată și celelalte sarcini asumate nu sunt îndeplinite în condițiile stipulate prin planul confirmat sau desfășurarea activității debitorului în perioada reorganizării aduce pierderi averii sale.

D. A fost aprobat raportul administratorului judiciar prin care se propune, după caz, intrarea debitorului în faliment, potrivit art. 54 alin. (5) sau art. 60 alin. (3).

Conținutul planului este alcătuit din informații despre debitor, management-ul acestuia, acționarii săi semnificativi, situația cash-flow-ului, programul de plată al creanțelor, posibilitățile reale de redresare și prevede una sau mai multe dintre următoarele opțiuni:

- restructurarea operațională sau financiară a debitorului;
- restructurarea corporativă a debitorului prin

the members with limited liability have no right to intervene in managing the activities or in administering the debtor's wealth, with the exception and in the limit of the cases which are expressly and limitedly stipulated by the law and in the reorganization plan.

If the debtor does not comply with the plan or the activity development brings losses to his wealth, the judicial administrator, the committee of the creditors or any of the creditors, as well as the special administrator may solicit at any time from the syndic judge to approve the entrance within bankruptcy (art. 105). The debtor, through the special administrator or, according to the case, the judicial administrator, will have to submit, every trimester, to the committee of the creditors, reports upon the financial situation of the debtor's wealth.

The syndic judge will decide, through judgment or, according to the case, through closing, under the conditions of the art. 32, the entrance into bankruptcy, in the following cases (art. 107):

A. a) The debtor declared his intention to enter into simplified procedure;

b) The debtor did not declare his intention of reorganization or, at the creditor's request for opening the procedure, he contested being in insolvency, and the contestation was rejected by the syndic judge;

c) None of the other entitled lawful subjects submitted a reorganization plan, under the conditions stipulated at art. 94, or none of the submitted plans was accepted and confirmed.

B. The debtor declared his intention of reorganization, but he did not submit a reorganization plan or the plan he proposed was not accepted and confirmed.

C. The payment liabilities and the other undertaken tasks are not fulfilled under the conditions stipulated through the confirmed plan or running the debtor's activity during the reorganization brings losses to his wealth.

D. The judicial administrator's report was approved, suggesting, according to the case, the debtor's entrance into bankruptcy, according to the art. 54 paragraph (5) or to the art. 60 paragraph (3).

The content of the plan consists in information about the debtor, his management, his significant shareholders, the situation of the cash-flow, the debt paying program, the real possibilities for recovery and stipulates one or more of the several options:

- debtor's operational or financial restructuring;
- debtor's corporative restructuring through the modification of the social capital structure and/or

modificarea structurii capitalului social și/sau restrângerea activității prin lichidarea unor bunuri din averea debitorului (lichidarea parțială).

Perioada de realizare este de 3 ani, cu posibilitatea de prelungire cu încă un an, la recomandarea administratorului judiciar, dacă:

- recomandarea este dată în cel mult 18 luni de la data confirmării;
- prelungirea termenului de execuție este acceptată prin votul a cel puțin două treimi dintre creditorii care formează masa credală.

Planul de reorganizare este titlu executoriu. Confirmarea planului reprezintă o modificare irevocabilă a creanțelor, conform programului de plăți. Cu toate că în Legea nr. 85/2006 nu se prevede în mod expres posibilitatea modificării planului, doctrina admite această posibilitate.

Pe parcursul perioadei de reorganizării afacerii se derulează în mod obișnuit dar cu următoarele limite:

- actele juridice de administrare curentă, inclusiv plățile, sunt efectuate de debitor, sub controlul administratorului judiciar sau de administratorul judiciar, dacă debitorului i-a fost ridicat dreptul de administrare prin sentința de deschidere a procedurii de insolvență;
- actele juridice de dispoziție se încheie în condițiile stabilite prin planul de reorganizare sau cu acordul prealabil al judecătorului sindic sau al Comitetului Creditorilor.

3. Preluarea afacerii

Legislația oferă posibilitatea preluării afacerii prin conversia creanței în acțiuni de control ale debitorului insolvent, sens în care planul de reorganizare poate prevedea:

a) Emiterea de titluri de valoare de către debitor în favoarea creditorului a cărui creanță este astfel convertită, cu acordul acestuia din urmă sau modificarea actelor constitutive ale debitorului, chiar fără acordul acestuia, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

- planul propus de către debitor oferă o recuperare mai redusă a creanțelor sale;
- în caz de faliment, membrilor sau asociaților / acționarilor debitorului nu li s-ar cuveni nimic din distribuții;
- membrii sau asociații/acționarii debitorului refuză să participe la planul propus de creditori.

b) Oferta de preluare constă în oferirea, de către acționari, cu titlu de plată a creanțelor pe care debitorul nu le mai poate achita, a propriilor acțiuni.

c) Preluarea ostilă, caz în care preluarea controlului

activity limitation through winding up goods of the debtor's wealth (partial liquidation).

The achievement period is of 3 years, with the possibility of prolongation for one more year, at the judicial administrator's recommendation, if:

- the recommendation is given within at most 18 months since the date of the confirmation;
- the prolongation of the execution term is accepted through the vote of at least two thirds of the creditors forming the statement of assets and liabilities.

The reorganization plan is a writ of execution. The plan confirmation stands for an irrevocable modification of the debts, according to the payment program. Although in the Law no. 85/2006 the plan modification possibility is not expressly stipulated, the doctrine admits this possibility.

During the period of reorganization, the business unfolds in the usual manner, however with the following limits:

- the juridical acts of current administration, inclusively the payments, are effected by the debtor, under the judicial administrator's control, or by the judicial administrator, if the debtor was deprived of the administration right through the sentence of opening the insolvency procedure;
- the juridical acts of disposition end under the conditions settled through the reorganization plans or with the preceding assent of the syndic judge or of the Committee of the Creditors.

3. Succeeding to the business

The legislation offers the possibility of succeeding to the business through the conversion of the debt into control shares of the insolvent debtor, in which sense the reorganization plan may stipulate:

a) issuing securities by the debtor in favor of the creditor, whose debt is this way converted, with the latter's assent, or the modification of the debtor's constitutive acts, even without his assent, if the following conditions are cumulatively fulfilled:

- the plan proposed by the debtor offers a more reduced recovery of his debts;
- in case of bankruptcy, the debtor's members or associates/shareholders are to have nothing of the distributions;
- the debtor's members or associates/shareholders refuse to participate in the plan proposed by the creditors.

b) The offer of succeeding to the business consists in the shareholders' offer, as payment, of the debts that the debtor can no longer pay off, of their own shares.

c) Hostile succeeding to the business, in which case

debitorului de către creditorii, prin conversia creanțelor în acțiuni, cu modificarea corespunzătoare a actelor constitutive.

the debtor's control is taken over by the creditors, through the conversion of the debts into actions, with the adequate modification of the constitutive acts.

4. Cauze ale eșecului reorganizării judiciare

Conform statisticilor Uniunii Naționale a Lichidatorilor din România, în anii 2007-2008 în mai puțin de 10% din cazurile de insolvență a fost confirmat un plan de reorganizare. Cazurile în care reorganizarea judiciară a fost un succes, finalizată prin reintegrarea debitorului în circuitul economic, au fost de mai puțin de 1,5% (Tabelele 1 și 2). Ca urmare, este necesar să se studieze cauzele concrete care au condus la apariția unor astfel de rezultate, cu scopul identificării unor soluții de fundamentare a deciziei privind instituirea sau nu a stării de insolvență. Cauzele unei proceduri de reorganizare ratate sunt:

- reticența creditorilor de a sprijini activitatea debitorului, datorită pierderii încrederii în capacitatea acestuia de a-și gestiona și redresa afacerea;
- dificultatea debitorilor de a obține fonduri/credit odată ce și-au declarat starea de insolvență;
- practica unor debitori de rea-credință de a tergiversa aplicarea procedurii de insolvență în scopul ascunderii activelor și a fondurilor disponibile;
- tendința de a privi procedura de insolvență ca pe un instrument final, de eliminare a debitorului din piață, chiar cu riscul de neîndestulare a creanțelor.

În același timp pentru o abordare corectă, echilibrată, pot fi nominalizate ca premise ale unei reorganizări de succes următoarele:

- ajungerea la un compromis între debitor și creditorii săi, printr-un plan de reorganizare viabil;
- aprecierea la o justă valoare a riscului afacerii.

4. Failure causes in judicial reorganization

According to the statistics of the National Union of the Liquidators from Romania, during the years 2007-2008, in less than 10% of the insolvency cases, a reorganization plan was confirmed. The cases in which the judicial reorganization was a success, finalized through the debtor's reintegration in the economic circuit, were less than 1,5% (Tables 1 and 2). Consequently, there is necessary to study the concrete causes that led to the apparition of such results, to the purpose of identifying solutions for substantiating the decision as regards instituting or not the insolvency state. The causes of a failed reorganization procedure are:

- the creditors' reticence to support the debtor's activity, because of the trust loss in his capacity to manage and recover his business;
- the debtors' difficulty to obtain funds/credits once they declared their state of insolvency;
- some dishonest and unfair debtors' practice to tergiversate the application of the insolvency procedure to the purpose of hiding the available assets and funds;
- the tendency of deeming the insolvency procedure, a final instrument, of eliminating the debtor from the market, even at the risk of not satisfying the debts.

At the same time, for a correct, equilateral approach, the following may be mentioned as premises of a successful reorganization:

- coming to a compromise between the debtor and his creditors, through a valid reorganization plan;
- appreciating the business risk to a just value.

Tabelul 1. Numărul întreprinderilor intrate în insolvență

Table 1 Number of enterprises entered in insolvency

Anul	Număr/Number
1999	1
2000	2
2001	0
2002	3
2003	1
2004	9
2005	15
2006	32
2007	139
2008	5238
2009 (trim. 1/1 quarter)	4995
Total	10435

Tabelul 2. Numărul falimentelor pe sectoare de activitate
 Table 2. Number of bankruptcies on activity sectors

Sector de activitate Sector of activity	Total falimente Total bankruptcies	% total falimente Total bankruptcies
Comerț cu amănuntul Retail	2136	20.47
Comerț cu ridicata și distribuție Wholesale and distribution	2134	20.45
Construcții Construction	1328	12.73
Transporturi Transport	661	6.33
Hoteluri și restaurante Hotels and restaurants	592	5.67
Alte activități de servicii prestate în principal întreprinderilor Other activities of services rendered principally enterprises	577	5.53
Fabricarea lemnului și a produselor din lemn Manufacture wood and wooden products	534	5.12
Fabricarea produselor textile, îmbrăcăminte și încălțăminte The manufacture of textile products, clothing and footwear	442	4.24
Agricultură Agriculture	372	3.56
Industria alimentară și a băuturilor Food and drinks	365	3.50
Industria metalurgică Metallurgical industry	263	2.52
Fabricarea substanțelor și produselor chimice Manufacture substances and chemicals	139	1.33
Tranzacții imobiliare Real estate	137	1.31
Salubritate Sanitation	127	1.22
Alte activități de servicii personale Other activities for personal services	116	1.11
Activități recreative, culturale și sportive Recreation, cultural and sporting	101	0.97
Industria de mașini și echipamente The Industry machinery and equipment	101	0.97
IT	92	0.88
Intermedieri financiare Financial intermediation	73	0.70
Poșta și telecomunicații Post and telecommunications	73	0.70
Industria extractivă Extractive industries	32	0.31
Sănătate și asistență socială Health and Welfare	25	0.24
Producția și furnizarea de energie electrică și termică, apă și gaze Production and supply of electricity and heat, water and gas	15	0.14
Total	10435	100

Legea insolvenței oferă debitorului mecanismele necesare pentru obținerea unei reorganizări de succes, dacă starea de insolvență este declarată la timp și debitorul acționează cu bună credință. Cazurile în care se produce sunt:

- debitorul nu se conformează planului de reorganizare;
- din derularea activităților debitorului, rezultă că se produc pierderi în patrimoniul acestuia;
- a expirat termenul de realizare a planului de reorganizare.

Eșecul în executarea planului de reorganizare este sancționat cu deschiderea procedurii de faliment. Pentru a se putea stabili care este calea procesuală ce trebuie urmată în recuperarea unei creanțe este necesară o analiză preliminară a patrimoniului și activității debitorului. În cazul creanțelor garantate, șansele de recuperare sunt foarte mari. Creanțele care comportă discuții sunt cele chirografare. În cazul acestora se va apela la procedura insolvenței, dacă în urma unei verificări prealabile a patrimoniului și activității debitorului se constată că are suficiente rezerve, astfel încât și aceste categorii de creanțe să fie acoperite integral.

De asemenea, trebuie să se apeleze la această procedură în cazul în care în urma unei verificări prealabile se constată că debitorul pe lângă incapacitatea de plată, nu deține active și nici nu are mijloace de maximizare a averii, astfel încât șansele de recuperare sunt inexistente. În ceea ce privește apelarea la procedura executării silite, este și aici necesară o analiza prealabilă a patrimoniului debitorului, în care dacă se constată că sunt active, să se apeleze la acest mijloc procesual.

5. Reorganizarea judiciară – avantaje și dezavantaje

Avantajele rezultate în urma cercetărilor efectuate cât și a consultării firmelor care s-au confruntat cu o astfel de situație sunt:

- procedura insolvenței este o soluție pentru debitori întrucât de la data deschiderii ei se stopează creșterea datoriilor și se conservă activul societăților, grație celui mai important efect al procedurii și anume interdicția curgerii dobânzilor, a penalităților de întârziere și a majorărilor la creanțele negarantate;
- recuperarea creanțelor de către debitor se face cu scutirea taxelor de timbru;
- se stopează toate acțiunile judiciare și extrajudiciare declanșate asupra debitorului;
- menținerea în circuitul de afaceri a debitorului

The law of insolvency offers the debtor the necessary mechanisms for obtaining a successful reorganization, if the state of insolvency is declared in good time and the debtor acts in good faith. The cases wherein it occurs are:

- the debtor does not comply with the reorganization plan;
- from the unfolding of the debtor's activities, there ensues that losses occur in his patrimony;
- the term for achieving the reorganization plan expired.

The failure in executing the reorganization plan is sanctioned with the opening of the bankruptcy procedure. In order to settle which is the path to follow in recovering a debt, a preliminary analysis of the debtor's patrimony and activity is necessary. In the case of the guaranteed debts, the recovery chances are very high. The debts entailing discussions are the chirographic ones. In their case, the insolvency procedure will be resorted to, if following a preceding verification of the debtor's patrimony and activity, there is noted that he has sufficient reserves, so that these categories of debts should be completely covered, too.

Likewise, this procedure must be resorted to in the case in which, following a preceding verification, there is noted that the debtor is not only in payment incapacity, but he neither possesses assets nor has means for maximizing his wealth, therefore his recovery chances are inexistent. As regards resorting to the enforcement procedure, a preceding analysis of the debtor's patrimony is also necessary here, during which, if assets are noted to exist, this means should be applied.

5. Judicial reorganization – advantages and disadvantages

The advantages resulted following the researches carried out as well following the consultation of the companies having confronted themselves with such a situation are:

- the insolvency procedure is a solution for the debtors as, ever since the date of its opening, the rise of the liabilities is stopped and the assets of the companies are conserved, due to the most important effect of the procedure, which is the interdiction upon the interest flow, delay penalty and increase at not guaranteed debts;
- the debt recovery by the debtor is done with the exemption of the stamp taxes;
- all judicial and extra-judicial actions launched upon the debtor are stopped;
- the maintenance within the business circuit of the

onest, aflat într-o situație de dificultate financiară reparabilă (debitorul are posibilitatea de a-și continua activitatea, cu conformarea însă față de condițiile stabilite prin planul de reorganizare);

- recuperarea creanțelor, într-o măsură mai ridicată decât în cazul falimentului;
- menținerea locurilor de muncă, cel puțin pentru o parte din angajați;
- în relația cu debitorul aflat în procedura de reorganizare judiciară, furnizorii nu ar trebui să fie afectați.

În același timp au fost identificate mai multe dezavantaje între care cele mai importante sunt:

- procedura de confirmare a planului de reorganizare se dovedește a fi deosebit de complexă;
- generează inconveniente reale pentru creditor: suspendarea urmărilor individuale contra debitorului, înghețarea creanței la valoarea sa nominală din momentul deschiderii procedurii;
- practica arată că debitorii cu o cifră de afaceri redusă și cu un activ limitat nu au șanse reale de reorganizare.
- au fost situații în care un creditor a introdus cererea de deschidere a procedurii, iar debitorul fiind solvabil și nedorind să intre în procedură, până la primul termen de judecată a achitat debitul pe care îl avea. Dacă se consideră poziția creditorului, trebuie foarte bine știut dacă procedura este eficientă pentru acesta, pentru că un debitor solvabil nu va accepta niciodată să intre în această procedură și va achita urgent debitul restant (expunerea trezoreriei și așa supusă unei presiuni datorită lipsei încasărilor și a lichidităților). În principal, scopul instituirii procedurii insolvenței este acela de a spori șansele de redresare a societăților prin aplicarea unui plan de reorganizare viabil, care să permită societății ieșirea din aceasta procedură și continuarea activității prin achitarea tuturor datoriilor.
- inflexibilitatea partenerilor contractuali. O companie aflată în reorganizare nu mai beneficiază de sprijinul partenerilor contractuali care de multe ori contează în sporirea șanselor de redresare;
- procedura este publică ceea ce conduce la crearea unei situații negative asupra companiei: ți se pune o siglă – “ești în reorganizare” - ceea ce în opinia multor companii înseamnă faliment.

O a treia problemă importantă în analiza cadrului legal referitor la insolvență și faliment este alegerea între procesul de lichidare și cel de reorganizare judiciară. Această alegere poate avea ca fundament priorități de politică economică diferite. În cele din urmă, important este de a

honest debtor, in a repairable financial situation (the debtor has the possibility to continue his activity, however complying with the conditions established through the reorganization plan);

- recovering debts, to a higher extent than in the case of bankruptcy;
- maintaining the working places, at least for part of the employees;
- in the relation with the debtor within the judicial reorganization procedure, the suppliers should not be affected.

At the same time, several disadvantages were identified, whereof the most important are:

- the confirming procedure of the reorganization plan proves to be particularly complex;
- real inconveniences for the creditor: suspending the individual pursuits against the debtor, freezing the debt at its nominal value during the procedure opening;
- the practice shows that the debtors with reduced turnover and with limited assets have no real reorganization chances.
- situations existed wherein a creditor introduced the procedure opening application, and the debtor, being solvent and not wanting to enter the procedure, until the first peremptory date, paid off his debt. If the creditor's position is considered, there has to be very well known whether the procedure is efficient to this purpose, as a solvent debtor will never accept to enter this procedure and will obviously pay off promptly the back debt. (the treasury exposure, already submitted to pressure, because of the lack of cashing and of liquidities). Of course, the purpose of instituting the insolvency procedure is mainly to increase the recovery chances of the companies through the application of a valid reorganization plan, which should allow the company to leave this procedure and to follow up its activity through paying off all debts.
- inflexibility of the contractual partners. A company within reorganization no longer benefits from the support of the contractual partners, who count many times in increasing the recovery chances;
- the procedure is public, which leads to the creation of a negative situation upon the company: you are labeled – “you are in reorganization” - which, in the opinion of many companies, means bankruptcy.

A third important problem in analyzing the legal frame referring to insolvency and bankruptcy is the choice between the liquidation process and the judicial reorganization process. This choice may be based on different priorities of economic policy. Finally, there is important to ensure equilibrium

asigura un echilibru între protecția intereselor creditorilor și încurajarea reorganizării, benefică mai ales pentru angajați.

Tendința pe plan european, și pe plan internațional în general, este de a modifica legislația referitoare la faliment în sensul încurajării procesului de reorganizare judiciară. În România, modificările propuse par să se înscrie într-o direcție diametral opusă, și anume încurajarea creditorilor. Explicația pentru acest proces provine însă din experiența de până acum a țării noastre, care arată că practica reorganizării judiciare nu a fost o soluție de succes în prea multe cazuri, transformându-se adesea într-o adevărată barieră în calea ieșirii de pe piață, dezavantajând astfel atât creditorii cât și ducerea la bun sfârșit a reformelor structurale [12].

Conform ultimelor modificări legislative aduse de L149/2004, perioada maximă de executare a planului de reorganizare judiciară, în cazul în care acesta a fost aprobat, a fost redusă de la trei la numai doi ani. În același timp, se asigură un mai mare control asupra lichidatorilor și administratorilor, pentru a se evita abuzurile și comportamentul neeconomic al acestora.

Trecând însă peste reglementările juridice propriu-zise, prezente sau viitoare, este important de subliniat faptul că prin lichidare, sunt înlăturați de pe piață comercianții necompetitivi care datorită conjuncturii sau datorită propriilor carențe manageriale nu reușesc să desfășoare o activitate lucrativă. Lichidarea are și un rol de asanare a economiei de piață și de fluidizare a comerțului care, în stadiul actual al țării noastre precum și în perspectiva viitoare este nu doar necesar ci și indispensabil bunei derulări a economiei de piață. În aceste condiții rolul lichidării trebuie corect înțeles și trebuie delimitat de orice conotații negative care i s-au atribuit în societatea noastră.

6. Concluzii

Pentru o reorganizare de succes, este esențială determinarea momentului la care trebuie declarată starea de insolvență. În România dispare tendința de a privi procedura de insolvență ca pe un instrument final, de eliminare a debitorului din piață, chiar cu riscul de neîndestulare a creanțelor. Procedura de insolvență oferă debitorului de bună credință o protecție eficientă:

- stoparea creșterii datoriilor;
- protecția împotriva urmării silite a creditorilor;
- oferirea posibilității de recuperare, fără costuri, a creanțelor existente.

between protecting the creditors' interests and encouraging reorganization, which is beneficial especially for the employees.

The tendency on European and generally international plane is to modify the legislation referring to bankruptcy, in the sense of encouraging the process of judicial reorganization. In Romania, the submitted modifications seem to inscribe in a diametrically opposite direction, which is encouraging creditors. The explanation for this process however comes from the experience of our country so far, which shows that the practice of judicial reorganization has not been a successful solution in too many cases, often transforming in a real barrier to leaving the market, disadvantaging this way both the creditors and the completion of the structural reforms [12].

According to the last legislative modifications brought by L149/2004, the maximal period for executing the plan of judicial reorganization, in case it was approved, was reduced from three to only two years. At the same time, a greater control upon the liquidators and administrators is ensured, in order to avoid their abuses and non-economic behavior.

Passing nevertheless over the proper juridical regulations, present or future, there is important to emphasize that, through liquidation, the non-competitive tradesmen are removed from the market, traders who, because of the conjecture or of their own managerial deficiencies, do not manage to develop a lucrative activity. Liquidation always plays the part of purging the market economy and of fluidizing trade, which, in the current stage of our country, as well as in the future perspective, are not only necessary, but also indispensable to the proper development of market economy. Under these conditions, the role of the liquidation must be correctly understood and must be delimited from any negative connotations attributed within our society.

6. Conclusions

For a successful reorganization, there is essential to determine the moment wherein the insolvency state must be declared. In Romania, the tendency disappears to deem the insolvency procedure as final instrument, of eliminating the debtor from the market, even at the risk of not satisfying debts. The insolvency procedure offers the honest and fair debtor an efficient protection:

- stops the rise of the liabilities;
- protects him from the creditors' forced proceedings;
- offers him the possibility of recovering, at no costs, the existing debts.

Creditorii majoritari în fiecare categorie de creanțe sunt cei de care depinde succesul unei proceduri de reorganizare. Procedura de reorganizare poate avea ca obiect preluarea acțiunilor debitorului de către creditorii săi, prin conversia creanțelor în acțiuni, cu sau fără acordul debitorului, fiecare dintre aceste variante prezentând avantaje și riscuri, în mod corespunzător.

The creditors of a majority in every category of debts are those thereon the success of a reorganization procedure depends. The reorganization procedure may have as object succeeding to the debtor's actions by his creditors, through converting the debts into actions, with or without the debtor's assent, every variant adequately displaying advantages and risks.

References

1. Dăianu, D., Pîslaru, D., Voinea, L.: *Aspecte ale falimentului în economia românească - perspectivă comparativă și analiză (Aspects of bankruptcy in economy-comparative perspective and analysis)*. Institutul European din România, Studiul nr. 8, București, 2004 (in Romanian)
2. ***: Legea 99/1999
3. ***: Legea 64/1995
4. ***: Legea 82/2003
5. ***: Legea 149/2004
6. ***: Legea 85/2006
7. ***: Legea 25/2010
8. ***: OG 38/2002
9. ***: OG 1/2010
10. ***: OUG nr. 86/2006
11. ***: OUG nr. 173/2008
12. ***: *Armonizarea legislației privind insolvența la nivelul Uniunii Europene-Raport 2010 (Legislation harmonizing of insolvency laws in the European Union - report 2010)*
13. ***: Council of Europe Regulation no. 1346/2000
14. www.ebrd.com (European Bank for Reconstruction and Development)
15. www.unipr.ro (The National Union of the Profession Insolvency in Romania)
16. www.buletinulinsolventei.ro

Lucrare primită în octombrie 2010

Received in October 2010